

„andre Samlingssteder for Kreaturer, til Udførsel eller i andet Djemed.“ Det er det, Bestemmelsen i Vædringsforslaget under Nr. 11 gaar ud paa. — Vædringsforslaget under Nr. 12 har jeg allerede omtalt ved Vædringsforslaget under Nr. 4. — Tanken i Vædringsforslaget under Nr. 13 slutter sig til den foran nævnte Vædring under Nr. 11, idet Udvalget har foreslaaet, at Gjerne, hvis Dyr fremstilles til Udførsel, men tilbageholdes som mistænkkelige af det veterinære Tilsyn, ere pligtige til at rette sig efter de Forskrifter med Hensyn til Desinfektion, Afsondring og Hjemsendelsesmaade, som Tilsynet giver. Udvalget har nemlig ment, at de samme betryggende Forholdsregler mod Tuberkuløsens Udbredelse, som ere trufne ovenfor under § 10 B, ogsaa bør finde Sted, naar Kreaturer paa Udførselssteder tilbageholdes som mistænkkelige, og man har troet, at det var rigtigt, at en udtrykkelig Bestemmelse herom fandtes i Lovforslaget.

Hvad Bestemmelsen i § 10 om Tuberkuløs angaar, har Udvalget, med Undtagelse af denne lille Tilføjeelse i Slutningen af Paragraffen, ellers kunnet slutte sig til Regeringens Forslag, medens derimod et Mindretal ikke har søt sig tilfredsstillet med Bestemmelserne i saa Henseende, men har ment, at der burde finde et almindeligt Efterhyn Sted her i Landet i Løbet af 5 Aar, og tillige har villet give Gjerne en Ret til at kunne forlange en Erstatning for det Kvæg, som er angrebet af Tuberkulose, samt har givet nærmere Regler for, hvor megen Erstatning der under saadanne Omstændigheder skal tilfalde Gjeren. Derpaa gaar Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 14 ud. Udvalgets Flertal har ikke kunnet slutte sig til Mindretallet. Man anser nemlig ikke et slygt almindeligt Efterhyn af alt Kvæget, som er foreslaaet af Mindretallet, for nødvendigt her i Landet, og dernæst er man ogsaa betænkelig ved at gaa med til at foreslaa, at Udgifterne saavel hertil som til Erstatning for Gjerne, Udgifter, hvis Omfang vanskeligt vil kunne beregnes, overføres paa Statskassen. Udvalgets Flertal maa derfor fraraade Vedtagelsen af Mindretallets Vædringsforslag, men derimod anbefale Regeringsforslagets Bestemmelser i § 10. Jeg skal hermed standse mine Bemærkninger om Mindretallets Vædringsforslag, idet jeg antager, at den nærmere Begrundelse vil ske af en af Forslagsstillerne. Jeg forbeholder mig da at fremkomme med, hvad der nærmere kan være at anføre derimod fra Ordføreren's Side.

Vædringsforslaget under Nr. 15 er stillet af hele Udvalget. Udvalget maa, hvad ogsaa Lovforslaget gaar ud fra, anse det i Paragraffen nævnte Løsepladser for Uffald som smittefarlige og maa betragte dem som Arnesteder for Sygdomme. Man har fundet, at der kunde være Grund til at træffe nogle mere indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til den Erstatning, der under visse Omstændigheder vil kunne forlanges, naar Indenrigsministeren forbyder, at Svinehold maa finde Sted paa disse Løsepladser. Udvalget har derfor stillet et Vædringsforslag, som gaar ud paa, at Erstatning kun skal udredes, hvor Svineholdet alt bestod ved denne Lovs Ikrafttræden, at den kun skal ydes til private og for direkte Tab. — Under Nr. 16 er der til § 15 stillet et Vædringsforslag af Udvalgets Flertal, som gaar ud paa at forhøje Minimums-Bøden fra 2 til 10 Kr. i Overensstemmelse med Regeringens oprindelige Forslag. Man har nemlig ment, at en Minimums-Bøde af 2 Kr. i det hele taget er for lav en Bøde for de Forseelser, hvorom der kan være Tale i dette Lovforslag. — Det næste Vædringsforslag under Nr. 17 er stillet af et Mindretal og gaar ud paa, at i Stedet for Kommunekassen, hvilken efter Lovforslaget Bøden skulde tilfalde, skal træde de Fattiges Kasse. Flertallet maa anse det for rigtigt, at Bøden, som foreslaaet, tilfalder Kommunekassen, hvilket er i Overensstemmelse med, hvad der er almindelig gængs Regel, og man maa finde, at der er saa meget mere Grund til, at det her er Kommunekassen, som det dog er den, der har flere af de Byrder, som dette Lovforslags Bestemmelser medføre, idet det er Kommunekassen, disse Udgifter komme til at hvile paa. Jeg maa ogsaa anse det for et Spørgsmaal, hvorvidt egentlig de Fattiges Kasser ville være tjente med, at man til lægger dem Bøderne i Stedet for Kommunekasserne, al den Stund disse, i det mindste i mange Egne, bidrage til de Fattiges Kasse, eller udrede netop det væsentligste Bidrag til de Fattiges Kasse. En Bestemmelse som den af Mindretallet foreslaaede vilde dog mulig kunne medføre, at det Bidrag, som de Fattiges Kasse har haft tidligere fra Kommunekassen, blev formindsket, og at altsaa den Tjeneste, man vilde gøre de Fattiges Kasse, egentlig kun bliver illusorisk. — Det næste Vædringsforslag er Nr. 18 til § 16. I denne Paragraf omhandles, hvem de forskellige Udgifter ville komme til at paahvile, nemlig dels Gjeren, dels det offentlige. Nu har Udvalget ment, at Billighed kunde tale